

[Indenrigsministeren.]

Medlem udtalte, at han i og for sig kunde ønske, at denne Bestemmelse ikke var indsat i Købstadkommunalloven, idet Kirkelovene af 1922 nu en Gang tilsigtede at fastslaa, at det kommunale skulde være noget for sig og det kirkelige noget for sig. Jeg vil dog haabe, at det ærede Medlem vil kunne afstaa fra sin Betænkelighed, og nogle Udtalelser, det ærede Medlem fremkom med for to Aar siden, da Lovforslaget var til Behandling her i Tinget, synes mig ogsaa at tyde paa, at der kunde opnaas Enighed paa dette Punkt, idet det ærede Medlem den Gang, efter min Mening meget rigtigt, gjorde opmærksom paa, at man dog maatte huske paa, at selv om man kan sige, at Kirkelovene af 1922 satte sig det Maal, det ærede Medlem nævnte her i Dag, var dog den Udskiftning, som fandt Sted ved Lovene af 1922, ikke fuldstændig, idet, som det ærede Medlem sagde, det stadig er saadan, at Menighedsraadene ikke selv paaligner de Midler, som skal anvendes. Det ærede Medlem fortsatte: Kirkebestyrelsen meddeler blot Kæmnerkontoret, hvilke Midler der skal bruges, og saa maa de kommunale Myndigheder foretage Ligningen paa de enkelte Menighedsmedlemmer. Derfor drog det ærede Medlem ogsaa den Gang den Konsekvens heraf, at naar Forholdene laa saadan, at Menighedsraadene stadig vilde støtte sig til Kommunen og benytte Kommunen til Tilvejebringelse af de fornødne Midler, maatte det i og for sig forekomme det ærede Medlem at være et berettiget Krav, at Byraadet repræsenteres i Kirkebestyrelserne. Jeg forstaar godt de Synspunkter, det ærede Medlem har udviklet i Dag, men jeg synes dog, at de Udtalelser, han fremsatte i 1929, giver det fornødne Korrektiv, og jeg vil derfor haabe, at vi kan blive staaende ved den Bestemmelse, der findes i Lovforslaget.

I Anledning af, hvad det ærede 10de Medlem for 2den Kreds (H. P. Jensen) bemærkede om § 11, at det stadig bibeholdes, at Forholdstalsvalgmaaden kun skal anvendes, naar det kræves af et Medlem, skal jeg sige, at jeg for min Del ikke har noget Ønske om at opretholde denne Bestemmelse, hvis man kan blive enig om at slette den. Den har i øvrigt ikke stor Betydning. Det ærede Medlem udtalte Tvivl om, hvorvidt det var rigtigt, at det i § 11 blev bestemt, at de staaende Udvalg vedrørende visse kommunale Forvaltningsgrene skulde nedsættes. Man kan maaske ogsaa sige, at denne Bestemmelse ikke har saa stor Betydning, fordi man i de fleste Byer altid vil nedsætte disse Udvalg. Men jeg kan dog ikke se nogen Be-

tænkelighed derved. Man kan vanskeligt tænke sig en Formulering af vor Forsørgelseslovgivning, hvorefter ikke stadig Bestemmelsen om Nedsættelse af et staaende Udvalg vedrørende Forsørgelsesvæsenet vil være nødvendig. Og saa vidt jeg husker, forudsætter det Lovforslag, der foreligger i det andet høje Ting vedrørende Skolernes Styrelse og Tilsyn, at der skal være et Skoleudvalg i Købstæderne.

Baade den ærede Ordfører for Socialdemokratiet og den ærede Ordfører for Venstre kom ind paa Bestemmelsen i § 11 angaaende Valgene til de staaende Udvalg; de ærede Medlemmer ytrede Betænkelighed derved, og det ærede 10de Medlem for 2den Kreds udtalte, at han troede, det vilde betyde en Besværliggørelse af Arbejdet, og at han ikke var meget tiltalt af Forslaget. Nu skal jeg fuldt ud erkende, at det er et Spørgsmaal, som man, forekommer det mig, hvilket Parti man end tilhører, kan drøfte ganske sagligt. Man kan i og for sig meget vel komme til forskellige Opfattelser af dette Spørgsmaal, selv om man paa andre Punkter har samme Anskuelse indenfor et Parti, fordi det er et vanskeligt Spørgsmaal. Men jeg vil hævde, at man kan ikke — det vil vise sig i det lange Løb — skyde det Problem til Side, der opstaar ved, at de lovgivende Forsamlings og de kommunale Raads Arbejde i særlig Grad foregaar i Form af Udvalgsarbejde; man kan ikke opretholde det Ansvar, som følger med at være Medlem af de paagældende Forsamlinger; og alligevel i Kraft af den Udvikling, jeg nævnte med Hensyn til Arbejdets Udførelse, gøre det meget besværligt for de paagældende at kunne deltage i Arbejdet. Derfor er det ogsaa et Problem, man tumler med rundt omkring. Ordnes Spørgsmaalet ikke her, eller naar man nu ikke til en Bestemmelse, hvad jeg haaber, saa vil dette Spørgsmaal utvivlsomt blive rejst igen, og ikke blot fra Sider; som særlig repræsenterer Mindretallene i de kommunale Raad og Mindretallene paa Rigsdagen. Jeg har den Opfattelse, at uden Hensyn til Partiernes Størrelse er det et Spørgsmaal, som alle vil blive nødt til at beskæftige sig med, og jeg kan ikke godt erkende, at Regelen, som den staar her — og som det ærede 10de Medlem for 2den Kreds' Partifæller i Folketinget har givet deres Tilslutning og til Dels formuleret —, i Praxis skal være forbundet med Vanskeligheder. Det ærede 16de tingvalgte Medlem (Godskesen) sagde, at der vilde meget vanskeligt kunne opnaas Enighed om, i hvilke Udvalg de paagældende skulde sidde. Jeg tror, at hvis denne Bestem-